

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

вул. М. Грушевського, 7, м. Київ, 01601, тел. (044) 253-61-94, E-mail: moz@moz.gov.ua,
web: http://www.moz.gov.ua, код ЄДРПОУ 00012925

Від _____ 20__ № _____

На № 1/58713/0/1-21 від 05.11.2021__

**Львівська обласна організація
профспілки працівників
освіти і науки**
profspilkaosvity@litech.net

Копія: Кабінет Міністрів України

Директорат громадського здоров'я та профілактики захворюваності розглянув Ваше звернення до Кабінету Міністрів України щодо обов'язковості вакцинації проти гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2 і в межах повноважень та компетенції повідомляє.

Відповідно до статті 117 розділу VI Конституції України Кабінет Міністрів України в межах своєї компетенції видає постанови і розпорядження, які є обов'язковими до виконання.

Згідно зі статтею 93 Конституції України право законодавчої ініціативи у Верховній Раді України належить Президентові України, народним депутатам України та Кабінету Міністрів України.

Статтею 113 Конституції, визначено, що Кабінет Міністрів України є вищим органом у системі органів виконавчої влади, відповідальний перед Президентом України і Верховною Радою України, підконтрольний і підзвітний Верховній Раді України у межах, передбачених цією Конституцією.

Кабінет Міністрів України у своїй діяльності керується цією Конституцією та законами України, а також указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України.

Відповідно до статті 3 Конституції людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Статтею 33 Конституції кожному, хто на законних підставах перебуває на території України, гарантується свобода пересування, за винятком обмежень, визначених законом.

АСУД "ДОК ПРОФ З"
Міністерство охорони здоров'я України
№26-04/34591/2-21 від 24.11.2021
КЕП Руденко Ірина Сергіївна
58E2D9E7F900307B040000027BF2B006CB79500

Міністерство охорони здоров'я України

26-04/34591/2-21 від 24.11.2021

Також статтею 49 Конституції визначено, що кожен має право на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування.

Охорона здоров'я забезпечується державним фінансуванням відповідних соціально-економічних, медико-санітарних і оздоровчо-профілактичних програм. Держава дбає про розвиток фізичної культури і спорту, забезпечує санітарно-епідемічне благополуччя.

Пунктом 6 статті 92 Конституції передбачено, що засади регулювання охорони здоров'я визначаються виключно законами України.

Відповідно до статті 6 Розділу II Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» (далі – Закон України про охорону здоров'я) кожний громадянин України має право на охорону здоров'я, що передбачає у тому числі і санітарно-епідемічне благополуччя території і населеного пункту, де він проживає, та безпечні і здорові умови праці, навчання, побуту та відпочинку.

Статтею 10 Розділу II Закону України про охорону здоров'я передбачені обов'язки громадян у сфері охорони здоров'я: *громадяни України зобов'язані піклуватись про своє здоров'я та здоров'я дітей, не шкодити здоров'ю інших громадян та виконувати інші обов'язки, передбачені законодавством про охорону здоров'я.*

Таким чином, відповідно до положень Конституції України людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.

Отже, зазначене конституційне право є абсолютним і визначене відповідним законом.

У даному випадку і з огляду на ситуацію, що склалася в Україні, та вжиттям державою заходів, пов'язаних із запобіганням поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, таким законом є Закон України «Про захист населення від інфекційних хвороб» (далі – Закон), яким визначено, зокрема засади діяльності органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, спрямованої на запобігання виникненню і поширенню інфекційних хвороб людини, локалізацію та ліквідацію їх спалахів та епідемій, і який встановлює права, обов'язки та відповідальність фізичних осіб у сфері захисту населення від інфекційних хвороб, у тому числі впровадженням обов'язкової профілактичної вакцинації.

Додатково інформуємо, Закон України «Про захист населення від інфекційних хвороб» визначає правові, організаційні та фінансові засади діяльності органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, спрямованої на запобігання виникненню і поширенню інфекційних хвороб людини, локалізацію та ліквідацію їх спалахів та епідемій, встановлює права, обов'язки та відповідальність юридичних і фізичних осіб у сфері захисту населення від інфекційних хвороб.

Статтею 12 Закону визначено, що профілактичні щеплення проти дифтерії, кашлюка, кору, поліомієліту, правця, туберкульозу є обов'язковими і включаються до календаря щеплень.

Працівники окремих професій, виробництв та організацій, діяльність яких може призвести до зараження цих працівників та (або) поширення ними інфекційних хвороб, підлягають обов'язковим профілактичним щепленням також проти інших відповідних інфекційних хвороб. У разі відмови або ухилення від обов'язкових профілактичних щеплень у порядку, встановленому законом, ці працівники відсторонюються від виконання зазначених видів робіт. Перелік професій, виробництв та організацій, працівники яких підлягають обов'язковим профілактичним щепленням проти інших відповідних інфекційних хвороб, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

У разі загрози виникнення особливо небезпечної інфекційної хвороби або масового поширення небезпечної інфекційної хвороби на відповідних територіях та об'єктах можуть проводитися обов'язкові профілактичні щеплення проти цієї інфекційної хвороби за епідемічними показаннями.

Рішення про проведення обов'язкових профілактичних щеплень за епідемічними показаннями на відповідних територіях та об'єктах приймають головний державний санітарний лікар України, головний державний санітарний лікар Автономної Республіки Крим, головні державні санітарні лікарі областей, міст Києва та Севастополя, головні державні санітарні лікарі центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах оборони і військового будівництва, охорони громадського порядку, виконання кримінальних покарань, захисту державного кордону, Служби безпеки України. Відповідно до статті 12 Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб» з метою забезпечення епідемічного благополуччя населення України, попередження інфекцій, керованих засобами специфічної профілактики, зокрема гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, Міністерство охорони здоров'я України розробило та затвердило наказом від 04 жовтня 2021 року № 2153 «Перелік професій, виробництв та організацій, працівники яких підлягають обов'язковим профілактичним щепленням», який зареєстровано в Міністерстві юстиції України 07 жовтня 2021 року за № 1306/36928. Цей наказ набрав чинності з 08.11.2021.

Наказом Міністерства охорони здоров'я України 01 листопада 2021 року № 2393, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 08 листопада 2021 року за № 1452/37074, внесено зміни до наказу Міністерства охорони здоров'я України від 04 жовтня 2021 року № 2153.

Наказом затверджено Перелік професій, виробництв та організацій, працівники яких підлягають обов'язковим профілактичним щепленням (в разі відсутності абсолютних медичних протипоказань до проведення профілактичних щеплень), передбачивши включення обов'язкових профілактичних щеплень проти гострої респіраторної хвороби COVID-19,

спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2 на період дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, для працівників (далі – Перелік):

1. Центральних органів виконавчої влади та їх територіальних підрозділів.
2. Місцевих державних адміністрацій.
3. Закладів вищої, післядипломної, фахової передвищої, професійної (професійно-технічної), загальної середньої, у тому числі спеціальні, дошкільної, позашкільної освіти, закладів спеціалізованої освіти та наукових установ незалежно від типу та форми власності.
4. Підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління центральних органів виконавчої влади.
5. Установ і закладів, що надають соціальні послуги, закладів соціального захисту для дітей, реабілітаційних закладів.
6. Підприємств, установ та організацій, включених до Переліку об'єктів державної власності, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 04 березня 2015 року № 83.

Вказаний перелік може бути розширено в залежності від епідемічної ситуації, пов'язаної з поширенням на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2.

Протипоказання до введення вакцини визначені насамперед інструкцією конкретної вакцини, які є у відкритому доступі. Також вони визначені у Календаря профілактичних щеплень, затвердженого наказом Міністерства охорони здоров'я України від 16 вересня 2011 року № 595, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 10 жовтня 2011 року за № 1159/19897, яким визначено порядок проведення профілактичних щеплень.

Рівень антитіл до коронавірусної хвороби не дає підстав вважати Вас хворим чи таким, що одужав, тому внесення такої інформації у нормативні документи не можливо.

Загалом - найосновніший протипоказ - це гостра алергічна реакція на введення першої дози антиковідної вакцини, або ж гостра фаза захворювання, що супроводжується температурою понад 38,5 градусів.

Якщо у вас є будь-які побоювання щодо того, чи можна вам отримати вакцину проти COVID-19 - зверніться по роз'яснення до свого лікаря. Часто те, що люди сприймають за протипоказами - навпаки є показом до щеплення, адже люди із супутніми станами часто мають вищий ризик перенести коронавірусну хворобу у важкій формі.

Таких людей які мають протипоказання до вакцинації доволі низький відсоток. Абсолютні медичні протипокази зараз вписуються в амбулаторну карту пацієнта і така людина, навіть якщо належить до того переліку професій, для яких щеплення проти коронавірусу обов'язкове - із цим записом зможе працювати. Роботодавець не зможе її відсторонити від виконання обов'язків.

Міністерство охорони здоров'я затвердило перелік медичних протипоказань та застережень для вакцинації від COVID-19. Наказом МОЗ від 02.11.2021 року № 2394 було затверджено форму № 028 -1/о «Висновок лікаря щодо наявності протипоказань до вакцинації проти гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» та інструкцію щодо її заповнення.

Вищезазначена форма заповнюється на підставі медичних записів про стан здоров'я пацієнта з урахуванням критеріїв, які визначаються відповідно до Інструкції до застосування вакцин, рішень НТГЕІ та переліку медичних протипоказань затверджених наказом Міністерства охорони здоров'я України від 16 вересня 2011 року № 595, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 10 жовтня 2011 року за № 1159/19897 (із змінами та доповненнями).

Протипоказання до вакцинації може встановлювати сімейний або лікуючий лікар та надати відповідний висновок про тимчасове чи постійне протипоказання.

За потреби для отримання додаткової інформації щодо верифікації діагнозу, перебігу захворювання, необхідності додаткових обстежень лікар може також скеровувати пацієнта до профільного спеціаліста, за висновком якого остаточно приймає рішення, чи здійснювати вакцинацію чи відтермінувати її до певного часу.

Постановою Кабінету Міністрів України від 29 червня 2021 № 677 «Деякі питання формування та використання сертифіката, що підтверджує вакцинацію від гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, негативний результат тестування або одужання особи від зазначеної хвороби» (із змінами та доповненнями) затверджено вищезазначений сертифікат про одужання.

Це документ в електронній формі, що підтверджує одужання особи від коронавірусної хвороби. Його зможуть сформувати громадяни самостійно в мобільному застосунку Дія. Сертифікат містить QR-код. Лікарі наразі не можуть формувати сертифікати про одужання, лише громадяни самостійно за допомогою сервісу Дія. Згенерувати сертифікат про одужання через мобільний застосунок Дія можна не раніше, ніж на 15-тий день після підтвердження лікарем діагнозу і внесення даних в ЕСОЗ.

Сертифікат про одужання буде формуватися лише для тих, у кого лікар встановив діагноз COVID-19 не більше ніж 105 днів тому назад від моменту запуску функціоналу нового сертифіката та надалі. Якщо ви хворіли раніше ніж у серпні 2021 року (минуло вже більше 105 днів) сертифікат про одужання не буде формуватися, оскільки він вже не був би чинним.

Лікар після підтвердження у пацієнта діагнозу COVID-19 вносить дані до електронної системи охорони здоров'я (ЕСОЗ), лише в такому випадку потім згенерується сертифікат про одужання.

Термін дії нового сертифікату складатиме 90 днів від дати, коли він стає доступний для генерації, тобто на 15-тий день після встановлення пацієнту діагнозу COVID-19 в електронній системі охорони здоров'я.

Відповідно до частини шостої статті 12 Закону України від 6 квітня 2000 року №1645-III «Про захист населення від інфекційних хвороб»: якщо особа та (або) її законні представники відмовляються від обов'язкових профілактичних щеплень, лікар має право взяти у них відповідне письмове підтвердження, а в разі відмови дати таке підтвердження - засвідчити це актом у присутності свідків.

В Україні застосовуються обмежувальні протиепідемічні заходи, затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 9 грудня 2020 року № 1236 «Про встановлення карантину та запровадження обмежувальних протиепідемічних заходів з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» (з змінами та доповненнями), з якими можна ознайомитися за інтернет посиланням <https://zakon.rada.gov.ua/go/1236-2020-p>.

Відповідно до абзацу третього пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 28 грудня 1992 року № 731 «Про затвердження Положення про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади» міністерства, інші органи виконавчої влади, які є суб'єктами нормотворення, забезпечують постійний перегляд виданих нормативно-правових актів з метою приведення їх у відповідність з Конституцією та законами України, іншими актами законодавства, Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року і протоколами до неї, Конвенцією про права осіб з інвалідністю, міжнародними договорами України, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, та зобов'язаннями України у сфері європейської інтеграції та правом Європейського Союзу (acquis ЄС), а також з урахуванням практики Європейського суду з прав людини.

Міністерство охорони здоров'я України є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, та відповідно до покладених на нього завдань узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до його компетенції, розробляє пропозиції щодо його вдосконалення та внесення в установленому порядку проектів законодавчих актів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України на розгляд Кабінету Міністрів України; здійснює розгляд звернень громадян з питань, пов'язаних з діяльністю Міністерства охорони здоров'я України, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління (пункт 1, підпункти 1, 17 пункту 4 Положення про Міністерство охорони здоров'я України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2015 року № 267) (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 24 січня 2020 року № 90)).

Таким чином, Міністерством охорони здоров'я України розроблено норми Наказу у відповідності до Конституції та законами України, інших актів законодавства, з Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року і протоколами до неї, Конвенцією про права осіб з інвалідністю, міжнародними договорами України, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, та зобов'язаннями України у сфері європейської

інтеграції та правом Європейського Союзу (acquis ЄС), а також з урахуванням практики Європейського суду з прав людини.

Європейський суд з прав людини у квітні 2021 року підтвердив положення національного законодавства, що обов'язкова вакцинація є законною і може бути необхідною в демократичних суспільствах та не протирічить Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод. Метою вакцинації є захист кожної людини проти серйозних хвороб, через вакцинацію чи колективний імунітет (<https://hudoc.echr.coe.int/fre#%20>).

Інформуємо, що відповідно до поточних статистичних даних медичної системи, 95% госпіталізованих у вересні-жовтні 2021 року у заклади охорони здоров'я у тяжкому стані і стані середньої важкості з діагнозом «гостра респіраторна хвороба COVID-19, спричинена коронавірусом SARS-CoV-2» не були вакциновані хоча би однією дозою вакцини проти COVID-19; 97% померлих від гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2 також не були вакциновані проти COVID-19.

Таким чином, звертаємо увагу на ефективність профілактичних щеплень від COVID-19 з метою захисту Вашого здоров'я та здоров'я і життя Ваших рідних і близьких.

**Генеральний директор
Директорату
громадського здоров'я та
профілактики захворюваності**

Ірина РУДЕНКО

